

за повръщането ми на по-раншната служба. Не искамъ, защото достатъчно главоболихъ мнозина приятели, а сѣщо и въ Министерството, за да подигатъ наново тоя въпросъ. Главното за мене е, че съмъ добре и доволенъ и на тая служба. Тѣй че сега грижата ми не е за нѣщо по-голѣмо — нѣмамъ вече тѣзи претенции, — а да си запазя она-ва, което имамъ.

Ето въ кое отношение те моля да се научишъ и да ми пишешъ. Да ли сѣ станали нѣкои промѣни по бюджета, които да ме засѣгнатъ. Моята работа, не само по моя преценка, е много необходима, но често пѣти надѣляватъ други съображения. Не съмъ още за София, не съмъ за мѣстене, затова хубаво-лошо, искамъ да остана още известно време тука. Както казахъ, сега работата е поясна и по-проста: не е думата за повръщане на старото, за повече, а да се запази и остане това, което го имамъ.

Моля да се погрижишъ за това, но непременно. Гледай, обаче, да не се предизвика нѣкакъ незадоволство въ кръговетъ въ М-вото, едно и азъ достатъчно съмъ имъ главоболѣлъ, и друго, защото ходатайствата изобщо сѣ неособено приятни.

Много се надѣвамъ, че ще вземешъ работата присърдце и ще ми пишешъ. Не забравяй, че безспокойствията си ги има, а освенъ на тебе никому другиму не пиша и нѣма да пиша. Прочее, отговори на всички въпроси, които се изправятъ въ това време — „бюджетно“ — предъ мене, отговоръ на